

hed, og det er derfor Miljøministeriets opfattelse, at tilbagekaldelse kun bør finde anvendelse i særlige tilfælde, når andre retshåndhævelsesmidler har vist sig utilstrækkelige.

Fastsættelse af særlige vilkår i en af de tre situationer bør overvejes i de tilfælde, hvor der ikke er grundlag for at tilbagekalde godkendelsen, men dog behov for en styrket kontrolmulighed fra tilsynsmyndighedens side.

Tilbagekaldelse af en godkendelse eller fastsættelse af særlige vilkår forudsætter efter miljøbeskyttelsesloven og de almindelige forvaltningsretlige regler, at husdyrbruget får et varsel om, at en sådan afgørelse vil blive truffet, således at husdyrbruget har lejlighed til at fremkomme med indsigelser mod afgørelsen, inden endelig afgørelse træffes. Forvarsling af afgørelsen bør gives med en rimelig frist, således at husdyrbruget - i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden træffer afgørelse på baggrund af ændringer i ledelsesforhold - kan få lejlighed til at ændre i sin ledelsesstruktur, herunder sikre fratræden af personer, der er indtrådt i direktion eller bestyrelse i lyset heraf.

Afgørelser om nægtelse af at meddele godkendelse, tilbagekaldelse heraf eller fastsættelse af særlige vilkår på grund af tabt miljøansvarlighed kan påklages på samme måde som andre afgørelser efter loven kan påklages. Det vil sige til Miljøklagenævnet, jf. lovens § 76.

Til stk. 2

Det foreslås, at den, der har fået en godkendelse tilbagekaldt efter stk. 1, kan forlange afgørelsen herom indbragt for domstolene. Anmodning herom skal inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, fremsættes over for den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden anlægger herefter sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Adressaten for en afgørelse efter stk. 1 kan også vælge at påklage afgørelsen til Miljøklagenævnet.

Til stk. 3

Anmodning om sagsanlæg har efter forslaget opsættende virkning i alle tilfælde. Retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed godkendelsen gælder.

Til § 39

Forslaget svarer til med den regel, der findes i miljøbeskyttelseslovens § 41.

Det er dog fundet hensigtsmæssigt, at ensrette ordlyden med lovforslagets § 42 og miljøbeskyttelseslo-

vens § 42, således at det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen også omfatter uhygiejniske forhold.

Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til miljøbeskyttelseslovens § 41.

Udtrykket »forurening« omfatter ligesom efter miljøbeskyttelsesloven også uhygiejniske forhold og affaldsfrembringelse, jf. lovforslagets § 1. stk. 2, nr. 2 og 5. Begrebet »væsentlig forurening« er knyttet til miljøbeskyttelseslovens forureningsbegrænsningsprincip som videreføres i denne lov, jf. lovforslagets § 19.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på husdyrbrug, der er omfattet af § 11 og § 12, idet husdyrbrug omfattet af § 10 er omfattet af lovforslagets § 42. En revurdering efter miljøbeskyttelsesloven betyder, at der behov for at ændre eller tilføje nye vilkår sker dette ved at der meddeles virksomheden et påbud, hvor de påbudte vilkår enten ændrer eller tilføjer vilkår til den eksisterende godkendelse. Nye vilkår har ikke samme 8-årige retsbeskyttelse som vilkår i den oprindelige godkendelse.

Reglerne om revurdering blev revideret i forbindelse med implementeringen af IPPC-direktivet i 1999 (Folketingsåret 1998-99 L 161: Forslag til lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven (Integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, medarbejderinddragelse m.v.)

Herefter blev der indført en pligt til revurdering af (i)-mærkede listevirksomheder (virksomheder omfattet af IPPC-direktivet) og en mulighed for tilsynsmyndigheden til at kunne revurdere listevirksomheder, som ikke er (i)-mærkede

Husdyrbrug omfattet af § 12 er omfattet af IPPC-direktivets regler om godkendelse, og derfor (i)-mærkede. Reglerne om godkendelse overføres uændret og er således i overensstemmelse med de forpligtigelser, direktivet medfører. Det samme gælder for direktivets krav, jf. artikel 13, stk. 1, om tvungen revurdering. Den første revurdering af godkendelsen skal dog allerede påbegyndes, når der er forløbet 8 år fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget blev godkendt første gang. Herefter skal tilsynsmyndigheden regelmæssigt og mindst hvert 10 år tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt fastsætte vilkår i lyset af den teknologiske udvikling. Det er alene i den første 8-årige periode, at retsbeskyttelsen kan gøres gældende. For vilkår, der fastsættes i medfør af påbudsbestemmelserne gælder således ingen retsbeskyttelse. Der vil herefter ikke være forskel i administrationen af tidligere godkendelser/påbud meddelt i medfør af miljøbeskyttelsesloven og kommende godkendelser/påbud meddelt efter denne lov.